

31984L0156

1984.3.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 74/49

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1984. március 8.)****a klóralkálielektrolízis-iparágon kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről**

(84/156/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. és 12. cikkére,tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽²⁾,tekintettel a Közgyűlés véleményére ⁽³⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽⁴⁾,

mivel a Közösség vízi környezetének az egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezéstől való védelme érdekében, a 76/464/EGK irányelv 3. cikke olyan előzetes engedélyezési rendszert vezet be, amely meghatározza az említett irányelv mellékletében található I. listában felsorolt anyagok kibocsátására vonatkozó kibocsátási előírásokat; mivel az említett irányelv 6. cikke előírja az említett kibocsátási előírásokra vonatkozó határértékeket és megállapítja az említett anyagok kibocsátása által érintett vízi környezetre vonatkozó minőségi célkitűzéseket;

mivel a higany és vegyületei szerepelnek az I. listán;

mivel a tagállamok számára előírják a határértékek alkalmazását azon esetek kivételével, amikor minőségi célkitűzéseket alkalmazhatnak;

mivel a higany vízbe történő kibocsátásából eredő szennyezés oka az ipari létesítmények nagy száma, szükséges az érintett ipari tevékenység típusa szerinti egyedi határértékek megállapí-

tása és azon vízi környezetre vonatkozó minőségi célkitűzések megállapítása, amelybe az említett ipari létesítmények általi higanykibocsátás történik;

mivel a minőségi célkitűzések célja a higanykibocsátás által érintett vízi környezet különböző részein a higanyszennyezés megszüntetése;

mivel az említett minőségi célkitűzések megállapítása kifejezetten az említett célból és nem a fogyasztóvédelemre vagy a vízi környezetből származó termékek forgalomba hozatalára vonatkozó szabályok létrehozásának szándékával kell, hogy történjen;

mivel olyan egyedi ellenőrzési eljárást kell meghatározni, amely lehetővé teszi a tagállamok számára a minőségi célkitűzések betartásának igazolását;

mivel ezen irányelv hatékony végrehajtásának figyelembevételével rendelkezéseket kell hozni az említett higanykibocsátás által érintett vízi környezet tagállamok általi ellenőrzésére vonatkozóan; mivel a 76/464/EGK irányelv 6. cikke nem rendelkezik az említett ellenőrzések bevezetéséhez szükséges hatáskörrel; mivel a szükséges különleges hatáskörrel a Szerződés nem rendelkezik, annak 235. cikkére kell hivatkozni;

mivel egyes olyan üzemtípusokból eredő kibocsátások esetén, amelyekre vonatkozóan emissziós előírások nem állapíthatóak meg vagy rendszeresen nem ellenőrizhetőek a források szétosztása miatt, egyedi programokat kell kidolgozni az említett üzemekből eredő higanyszennyezés elkerülésére vagy megszüntetésére; mivel a hatáskört sem a 76/464/EGK irányelv 6. cikke, sem a Szerződés különös rendelkezései nem határozzák meg, a Szerződés 235. cikkére kell hivatkozni;

⁽¹⁾ HL L 129., 1976.5.18., 23. o.⁽²⁾ HL C 20., 1983.1.25., 5. o.⁽³⁾ HL C 10., 1984.1.16., 300. o.⁽⁴⁾ HL C 286., 1983.10.24., 1. o.

mivel a 82/176/EGK irányelv⁽¹⁾ megállapítja a klóralkáielektrolízis-iparágból származó, vízi környezetbe történő higanykibocsátásra vonatkozó határértékeket és megállapítja a higanykibocsátás által érintett vízi környezetre vonatkozó minőségi célkitűzéseket;

mivel fontos, hogy a Bizottság négyévente jelentést készítsen az irányelv tagállami végrehajtásáról;

mivel a felszín alatti vizek a 80/68/EGK irányelv⁽²⁾ hatálya alá tartoznak, nem tartozik ezen irányelv hatálya alá;

mivel Grönland iparosítási szintje igen alacsony, a szigetország általános helyzete, és különösen alacsony népsűrűsége, nagy kiterjedése és különleges földrajzi fekvése miatt; mivel ennél fogva ezen irányelv Grönlandon nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Ez az irányelv:

- a 76/464/EGK irányelv 6. cikke (1) bekezdésével összhangban megállapítja az ipari üzemekből történő higanykibocsátás kibocsátási előírásaira vonatkozó határértékeket, az említett irányelv 2. cikkében meghatározottak szerint,
- a 76/464/EGK irányelv 6. cikke (2) bekezdésével összhangban megállapítja a higanyra vonatkozó minőségi célkitűzéseket vízi környezetben,
- a 76/464/EGK irányelv 6. cikke (4) bekezdésével összhangban megállapítja a határidőket a tagállami illetékes hatóságok által, a létező kibocsátások tekintetében kiadott engedélyekben meghatározott feltételek teljesítésére,
- a 76/464/EGK irányelv 12. cikke (1) bekezdésével összhangban meghatározza azon mérési referenciamódszereket, amelyek alkalmasak a kibocsátásokban és a vízi környezetben lévő higanytartalom meghatározására,
- a 76/464/EGK irányelv 6. cikke (3) bekezdésével összhangban ellenőrzési eljárást állapít meg,
- előírja a tagállamok együttműködését abban az esetben, ha a kibocsátás egynél több tagállamhoz tartozó vízterületet érint,
- előírja a tagállamok számára, hogy a 4. cikk értelmében dolgozzák ki a kibocsátások által okozott szennyezés elkerülésére vagy megszüntetésére szolgáló programokat.

(2) Ez az irányelv a 76/464/EGK irányelv 1. cikkében említett vizekre vonatkozik, a felszín alatti vizek kivételével.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) a „higany”:
 - higany, mint kémiai elem,
 - valamennyi higanyt tartalmazó vegyület;
- b) a „határértékek”:
 - az I. mellékletben meghatározott értékek;
- c) a „minőségi célkitűzések”:
 - a II. mellékletben meghatározott követelmények;
- d) a „higany kezelése”:
 - minden olyan ipari folyamat, amely higany előállításával vagy használatával jár, vagy minden egyéb olyan ipari folyamat, amely magában foglalja higany jelenlétét;
- e) az „ipari létesítmény”:
 - olyan létesítmény, amelyben higanyt vagy higanyt tartalmazó bármilyen anyagot kezelnek, a 82/176/EGK irányelv 2. cikke d) pontjában említett ipari létesítmények kivételével;
- f) „üzemelő létesítmény”:
 - olyan ipari létesítmény, amely az ezen irányelvről szóló értesítés időpontjában üzemel;
- g) „új létesítmény”:
 - olyan ipari létesítmény, amely az ezen irányelvről szóló értesítés időpontját követően kezd üzemelni,
 - olyan működő ipari létesítmény, amelynek higanykezelő kapacitása jelentős mértékben megnövekedett az ezen irányelvről szóló értesítés időpontja óta.

3. cikk

(1) A határértékek, a teljesítésre vonatkozó határidők, valamint a kibocsátásokra vonatkozó ellenőrzési eljárás az I. mellékletben kerülnek megállapításra.

(2) A határértékeket rendszerint azon a ponton kell alkalmazni, ahol a higanyt tartalmazó szennyvíz elhagyja az ipari létesítményt.

⁽¹⁾ HL L 81., 1982.3.27., 29. o.

⁽²⁾ HL L 20., 1980.1.26., 43. o.

Amennyiben a higanyt tartalmazó szennyvíz kezelését az ipari létesítményen kívül, egy higany eltávolítására szolgáló tisztító-műben végzik, a tagállamok engedélyezhetik azt, hogy a határértékeket azon a ponton alkalmazzák, ahol a szennyvíz elhagyja a tisztítóművet.

(3) A 76/464/EGK irányelv 3. cikkében említett engedélyeknek legalább olyan szigorú rendelkezéseket kell tartalmazniuk, mint az ezen irányelv I. mellékletében meghatározottak, kivéve amennyiben a tagállam, ezen irányelv II. melléklete és a 82/176/EGK irányelv IV. melléklete alapján megfelel a 76/464/EGK irányelv 6. cikk (3) bekezdésének.

Az engedélyeket legalább négyévenként felülvizsgálják.

(4) A tagállamok, az (1), (2) és (3) bekezdésből eredő kötelezettségeik, illetve a 76/464/EGK irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül, kizárólag abban az esetben adhatnak engedélyt új létesítményekre, ha az adott létesítmények az elérhető legjobb technikai eszközöknek megfelelő szabványokat alkalmaznak a szennyezés megszüntetésére az említett irányelv 2. cikkével összhangban, vagy a versenytorzulás megelőzésére.

A tagállam, az általa elfogadott módszertől függetlenül, amennyiben műszaki okokból a tervezett intézkedések nem felelnek meg az elérhető legjobb technikai eszközöknek, még az engedélyezés előtt benyújtja az említett okokat alátámasztó indoklását a Bizottságnak.

A Bizottság haladéktalanul továbbítja az indoklást a többi tagállamnak és a lehető legrövidebb idő alatt jelentést küld a tagállamoknak, amelyben véleményt ad a második albekezdésben említett eltérésről. Adott esetben, ezzel egyidőben megfelelő javaslatokat tesz a Tanácsnak.

(5) A higany jelenlétének meghatározására alkalmazandó analitikai referenciamódszer a 82/176/EGK irányelv III. mellékletének (1) pontjában kerül megállapításra. Más módszerek abban az esetben alkalmazhatók, ha az adott módszer kimutatói határa, precizitása és pontossága legalább egyenértékű a 82/176/EGK irányelv III. mellékletének 1. pontjában megállapítottakkal. A szennyvízmenyiség méréséhez előírt mérési pontosság az említett irányelv III. melléklete 2. pontjában kerül megállapításra.

4. cikk

(1) A tagállamok egyedi programokat dolgoznak ki az olyan, több forrásból történő higanykibocsátások esetére, amelyek nem ipari létesítményekből származnak, és amelyekre a 3. cikkben megállapított kibocsátási előírások a gyakorlatban nem alkalmazhatók.

(2) Az említett programok célja a szennyezés elkerülése vagy megszüntetése. A programok magukba foglalják a higany helyettesítésére, visszatartására és újrahasznosítására legmegfelelőbb intézkedéseket és technikákat. A higanyt tartalmazó hulladékok ártalmatlanítását az 1979. évi csatlakozási okmánnyal módosított, a mérgező és veszélyes hulladékokról szóló, 1978. március 20-i 78/319/EGK tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően kell végezni.

(3) Az egyedi programokat 1989. július 1-jétől alkalmazzák és arról tájékoztatják a Bizottságot.

5. cikk

Az érintett tagállamok felelősek az ipari kibocsátások által érintett vízi környezet ellenőrzéséért.

Az egynél több tagállamhoz tartozó vizeket érintő kibocsátások esetén, az érintett tagállamok együttműködnek harmonizált ellenőrzési eljárások figyelembe vételével.

6. cikk

(1) A Bizottság négyévente jelentést készít ezen irányelv tagállami végrehajtásáról azon adatok alapján, amelyeket a 76/464/EGK irányelv 13. cikkének megfelelően, a Bizottság kérésére a tagállamok bocsátanak a rendelkezésére eseti lebontásban. A vonatkozó adatok különösen a következőkre terjednek ki:

- higanykibocsátásra vonatkozó kibocsátási előírásokat megállapító engedélyek adatai,
- az 1. cikk (2) bekezdésében említett vízbe kibocsátott higanyra vonatkozó jegyzék eredménye,
- a higany koncentrációjának meghatározására létrehozott országos hálózat által végzett mérési eredmények.

(2) Abban az esetben, ha az élő szervezetekben és az üledékben lévő higany mérgező hatásaira, tartós megmaradására, illetve felhalmozódására vonatkozó tudományos ismeretek megváltoznak, vagy az elérhető legjobb technikai eszközök tökéletesedése esetén a Bizottság megfelelő javaslatokat nyújt be a Tanácshoz azzal a céllal, hogy adott esetben emelje a határértékeket és a minőségi célkitűzéseket, vagy további határértéket és további minőségi célkitűzéseket állapítson meg.

⁽¹⁾ HL L 84., 1978.3.31., 43. o.

7. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a kihirdetését követő két éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal hazai joguknak azon rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

8. cikk

Ez az irányelv Grönlandra nem alkalmazandó.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1984. március 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

C. LALUMIERE

I. MELLÉKLET

Határértékek, a teljesítésére vonatkozó határidők és a kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó eljárás

1. Az érintett ipari ágazatokra vonatkozó határértékek és határidők a következő táblázatban együtt kerülnek megállapításra:

Ipari ágazat ⁽¹⁾	Határérték, amit az alábbi dátumtól kell betartani:		Mérési egysége
	1986. július 1.	1989. július 1.	
1. Higany katalizátort használó vegyipar:			
a) vinilklorid gyártás	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
	0,2	0,1	g/t vinilklorid termelési kapacitás
b) egyéb folyamatok	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
	10	5	g/kg feldolgozott higany
2. A vinilklorid gyártásban használt higanykatalizátor előállítás	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
	1,4	0,7	g/kg feldolgozott higany
3. Szerves és szervetlen higanyvegyületek előállítása (kivéve a 2. pontban említett termékeket)	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
	0,1	0,05	g/kg feldolgozott higany
4. Higanyt tartalmazó szárazelemek előállítás	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
	0,05	0,03	g/kg feldolgozott higany
5. Színesfém ipar ⁽²⁾			
5.1. Higany kinyerő üzemek	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
5.2. Színesfémek extrakciója és finomítása	0,1	0,05	mg/l szennyvíz
6. Higanyt tartalmazó mérgező hulladékok kezelését végző üzemek	0,1	0,05	mg/l szennyvíz

⁽¹⁾ A klóralkáli-elektrolízis iparon kívüli olyan iparágakra, amelyek nincsenek megemlítve ebben a táblázatban, mint például a papíriparra, acéliparra, széntüzelésű erőművekre vonatkozó határértékeket, ha szükséges, a Tanács egy későbbi lépésben rögzíti. Időközben a tagállamok autonóm módon rögzítik a higanykibocsátásokra vonatkozó kibocsátási határértékeket, a 76/464/EGK irányelvvel összhangban. Az ilyen határértékeknek figyelembe kell venniük az elérhető legjobb műszaki eszközöket és nem szabad kevésbé szigorúnak lenniük, mint az ebben a mellékletben lévőhöz leginkább közel álló határérték.

⁽²⁾ Az ennek az irányelvnek a végrehajtásánál nyert tapasztalatok alapján a Bizottság a 6. cikk (3) bekezdése alapján javaslatokat nyújt be a Tanácshoz olyan szigorúbb határértékekre, amelyeket az ezen irányelvről szóló értesítés időpontja után 10 évvel kell bevezetni.

A táblázatban megadott határértékek havi átlagos koncentrációnak vagy maximális havi terhelésnek felelnek meg.

A kibocsátott higany mennyisége a felhasznált vagy az ipari üzemből ugyanezen az időszak alatt kezelt higany mennyiségének, avagy a vinilklorid névleges termelési kapacitásának a függvényében kerül kifejezésre.

2. Koncentrációban kifejezett határértékek, amelyeket elvileg nem szabad túllépni, a fenti táblázatban az 1–4 ipari ágazatra vonatkozóan kerültek megállapításra. Határértékeket egyetlen esetben sem lehet úgy kifejezni, hogy a maximum koncentrációk nagyobbak legyenek, mint amit akkor kapunk, ha a maximális mennyiségeket elosztjuk a kilogrammban mért kezelt higany vagy a tonna névleges vinilklorid termelési kapacitásra vonatkozó vízigénnyel.

Ugyanakkor, mivel a szennyvízben lévő higanykoncentráció az adott vízmennyiségtől függ, és ez a különböző eljárásokban és üzemekben más és más, a fenti táblázatban a kibocsátott higany mennyiségének a kezelt higany mennyiségéhez, vagy a névleges vinilklorid termelési kapacitáshoz viszonyított fajlagosaként kifejezett határértékeknek minden esetben meg kell felelni.

3. A napi átlagos határértékek a táblázatban megadott, megfelelő havi átlagértékek kétszerese.
4. Az ellenőrző eljárást az ezen mellékletben megállapított határértékekkel összhangban rögzített emissziós előírások teljesítésének ellenőrzéséhez megfelelően kell kialakítani.

Az eljárás során mintavételezést, és a mintákon analízist kell végezni, valamint meg kell mérni a kibocsátás térfogatáramát, és adott esetben a kezelt higany mennyiségét.

Ha a kezelt higany mennyiségének meghatározása nem lehetséges, akkor az ellenőrzési eljárást az engedélyezés alapjául szolgáló termelési kapacitás higany mennyisége alapján kell elvégezni.

5. A kibocsátás reprezentatív mintáját 24 órán keresztül kell vételezni. Az egy hónap alatt kibocsátott higany mennyiségét a kibocsátott higany napi mennyisége alapján kell kiszámítani.

Azon ipari üzemek esetében, amelyek éves szinten 7,5 kg-nál kevesebb higanyt bocsátanak ki, egyszerűsített ellenőrző eljárást lehet bevezetni.

II. MELLÉKLET

Minőségi célkitűzések

Azon tagállamok esetében, amelyek a 76/464/EGK irányelv 6. cikke (3) bekezdésében említett kivételt alkalmazzák, az irányelv 5. cikke alapján a tagállamok által kötelezően megállapítandó és alkalmazandó emissziós előírásokat úgy rögzítik, hogy a higanykibocsátás által érintett területen a 82/176/EGK irányelv II. mellékletének 1., 2. és 3. pontjában felsoroltak közül a megfelelő minőségi célkitűzést vagy célkitűzéseket teljesítsék.

Minden esetben az illetékes hatóság jelöli ki az érintett területet és választja ki a 82/176/EGK irányelv II. mellékletének 1. pontjában felsorolt minőségi célkitűzések közül azt a célkitűzést vagy célkitűzéseket, amelyeket megfelelőnek ítél az érintett területen történő alkalmazásra, szem előtt tartva azt, hogy ezen irányelvnek a célja a szennyezés elkerülése vagy kiküszöbölése.

A 82/176/EGK irányelv II. mellékletének 1.2., 1.3. és 1.4. pontjában megállapított minőségi célkitűzések számszerű értékeit, kivételes esetben és amennyiben ez technikai okokból szükséges, 1989. július 1-jéig meg lehet szorozni 1,5-tel, feltéve hogy a Bizottságot erről előzetesen értesítik.
